

Informacje stałe

Parafia Ewangelicko-Reformowana w Bełchatowie

ul. Okrzei 1
97-400 Bełchatów
tel./fax +48/44/632-17-89
www.bełchatow.reformowani.pl

Proboszcz: ks. bp Marek Izdebski
e-mail: marek.izdebski.ref@gmail.com
Nabożeństwa niedzielne odbywają się o godz. 9³⁰
Szkoła Niedzielna - w trakcie nabożeństwa
Lekcje religii odbywają się we wtorki i środy
Spotkania młodzieży odbywają się w środy
Lider młodzieży: Adrian Matys
e-mail: mlodziez.bełchatow@reformowani.pl
Ośrodek Profilaktyki i Rozwoju Osobowości
ul. Okrzei 1
97-400 Bełchatów
tel. 44/632-70-90
Konto bankowe parafii
74 1020 3958 0000 9702 0070 1490
PKO BP Bełchatów
Nabożeństwa w kaplicy szpitala w Bełchatowie
odbywają się w 1 i 3 środę miesiąca o godz. 18⁰⁰

Parafia Ewangelicko-Reformowana w Żelowie

ul. Sienkiewicza 14a
97-425 Żelów
tel. +48/44/634-10-53, 634-20-60
www.zelandia.pl

Proboszcz: ks. Tomasz Pieczko
tel. kom.: 791-04-05-03
e-mail parafii i pastora: per@zelandia.pl
Nabożeństwa niedzielne - godz. 10⁰⁰
Szkoła Niedzielna - w trakcie nabożeństwa
Lekcje religii prowadzi ks. Tomasz Pieczko:
wtorek: kl. „0” i 1 - godz. 13¹⁵-14¹⁵
kl. 2 szk. podst. - godz. 14⁴⁵-16¹⁵
kl. 3 gimnazjum - godz. 16²⁰-17⁵⁰
środa: kl. 3 i 4 szk. podst. - godz. 14⁰⁰-15³⁰
kl. 5 i 6 szk. podst. - godz. 15³⁰-16⁴⁵
piątek: kl. 1 i 2 gimnazjum - godz. 15⁰⁰-16³⁰
liceum - godz. 17⁰⁰-18³⁰
Grupa wokalna pod dyrekcją Krzysztofa Wodzyńskiego - zgodnie z ustalonym na bieżąco planem
Próba zespołu „Żelowskie Dzwonki”:
- w soboty o godz. 9⁰⁰-11³⁰ (liceum, gimnazjum)
- w soboty o godz. 11³⁰-12³⁰ (klasy 4-6 SP)
- w soboty o godz. 12³⁰-13³⁰ (klasy 1-3 SP)
Spotkania młodzieży - sobota
Spotkania małżeństw - zgodnie z ustalonym na bieżąco planem
Studium biblijne - w czwartki o godz. 17⁰⁰
Royal Rangers (skauting chrześcijański)
piątek: godz. 17⁰⁰-19⁰⁰ zastęp chłopców
sobota: godz. 13³⁰-15³⁰ zastęp młodszych
godz. 17⁰⁰-19⁰⁰ zastęp dziewcząt
Kancelaria parafialna
czynna codziennie w godz. 7³⁰-15⁰⁰
e-mail: kancelaria@zelandia.pl
Konto bankowe Parafii
40 8965 1018 2002 0070 0144 0001
Bank Spółdzielczy o/Żelów

Parafia Ewangelicko-Reformowana w Kleszczowie

ul. Słoneczna 4
97-410 Kleszczów
tel./fax +48/44/731-38-18;
tel. kom. 603-954-945
www.kleszczow.reformowani.pl
e-mail: kpgkleszczow@interia.pl

Ksiądz administrator: ks. Krzysztof Góral
Nabożeństwa niedzielne
odbywają się o godz. 11⁰⁰
Szkoła Niedzielna - dla grupy najmłodszej i przedszkolnej - po nabożeństwie (oprócz świąt i ferii)
Lekcje religii:
- grupa przedszkolna - poniedziałki o godz. 16⁴⁵
- grupa pokonfirmacyjna - poniedziałki o godz. 17³⁰
Kółko muzyczne - poniedziałki o godz. 19³⁰
Spotkania młodzieży - w poniedziałki godz. 18³⁰
Lider młodzieży: Paulina Mundił
e-mail: mlodziez.kleszczow@reformowani.pl
NIP 769-19-63-123 **Regon** 590347324
Konto bankowe parafii
72 8978 0008 0005 6430 2000 0010
Bank Spółdzielczy w Kleszczowie

Sponsor NOWINY

N O W I N Y

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Reformowanych
Bełchatów-Kleszczów-Zelów

Redaktor: Ewa Józwiak
Współpraca:

Bełchatów: ks. bp Marek Izdebski, tel. 606-128-037
marek.izdebski.ref@gmail.com

Kleszczów: ks. Krzysztof Góral, tel. 603-954-945
kpgkleszczow@interia.pl

Zelów: ks. Tomasz Pieczko, tel. 791-04-05-03
per@zelandia.pl

Druk:

Parafie Ewangelicko-Reformowane
w Bełchatowie, Kleszczowie i Żelowie
Za treść artykułów odpowiadają ich autorzy. Redakcja
zastrzega sobie prawo skracania i redagowania tekstów.

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Reformowanych

N O W I N Y

Rok V- Nr 22-23 (49-50)

Bełchatów - Kleszczów - Żelów

Listopad-Grudzień 2014

*„Cicha noc, święta noc, jakież w tobie dzisiaj cud,
w Betlejem Dziecina Święta wznosi w górę swe rączęta, błogosławi lud”.*

*Siostry i Bracia,
Życzymy Wam pełnych pokoju Świąt, bo Bóg jest dobry!
Przyszedł na świat w Dzieciątku Jezus, by nas Sobą nie speszyć,
lecz rozbroić miłością.
Głębokiej radości i odważnego przyjęcia
Jezusa Chrystusa do siebie nie tylko na ten świąteczny czas,
ale na cały Nowy Rok! Aby też przy świątecznym stole nie zabrakło światła
i ciepła rodzinnej atmosfery życzą z głębi serca:*

ks. bp Marek Izdebski

ks. Krzysztof Góral

ks. Tomasz Pieczko

Rozważanie adwentowe

Autor Księgi Objawienia pisze słowa, które możemy przyjąć jako tekst do medytacji na okres Adwentu (przy czym Adwent rozumiem to nie tylko jako okres przygotowania do Świąt Bożego Narodzenia - Adwentem jest całe nasze życie):

I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem jego, a sam Bóg będzie z nimi. (4) I otrze wszelką łzę z oczu ich, i śmierci już nie będzie; ani smutku, ani krzyku, ani mozołu już nie będzie; albowiem pierwsze rzeczy przeminęły (Księga Objawienia 21,3b-4).

Zwróćmy uwagę, że Księga Objawienia prezentuje nie tylko przekonanie o zaangażowanej, aktywnej obecności Boga w życiu Jego stworzenia. Dzieli się myślą, że Jego obecność, Jego aktywność idą jeszcze dalej - są obietnicą nowego, lepszego świata, który nadejdzie...

Nadzieja, to postawa tych, którzy przez wieki w narodzie wybranym oczekiwali na Mesjasza.

Dla części z nich, to oczekiwanie zrealizowało się w osobie Jezusa Chrystusa - Słowa, które stało się ciałem 2000 lat temu. Nadal jednak czekamy – czekamy na ostateczne wypełnienie obietnic Bożych, na wypełnienie Królestwa Bożego!

To po ostatnim pożegnaniu Jezusa rozpoczęło się oczekiwanie: Zaprawdę, powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, a wszystko to się stanie – pisze ewangelista Łukasz.

Jego uczniom wydawało się, że miał wrócić szybko, otoczony obłokiem pełni mocy i chwały, ale czas płynął i On nie wracał... Cierpienia, problemy jakie cierpi ludzkość w różnych sferach jej egzystencji: brak sprawiedliwości, zniszczenie stworzenia, brak pokoju – wszystko to budzi niepokój i zamęt.

A jednak, to w tym kontekście życia realnego otrzymujemy nadzwyczajną nowinę, że nasze uwolnienie zbliża się i że Bóg nie pozostawia tego świata samemu sobie, ani nas samymi na tym świecie.

Adwent, ten wyznaczony kalendarzem roku kościelnego, jest czasem przygotowania na kontemplację faktu, że Bóg przyjął twarz ludzkości. Kiedy Bóg przychodzi na ziemię, przychodzi jako dziecko, kruche, ufnie, bez mocy i siły... To w Nim mężczyźni i kobiety rozpoznają Królestwo Boże, które już jest wśród nas obecne, pomimo Jego skromności i Jego obnażenia.

Ale Adwent jest także czasem decyzji o wcieleniu Ewangelii w nasze słowa i działania na ziemi ludzi, aby rzeczywistość Królestwa Bożego stała się jeszcze bardziej widzialna w chlebie, którym się dzielimy, w słowie, które powraca do niemych, w przyjęciu tego, który jest odrzucony, w spokoju, który powraca na wzburzonym morzu.

PASTERZ

Dawid był młodym pasterzem, całymi dniami pasał owce swojego ojca. Był pasterzem, więc czuwał, by jego owce miały pod dostatkiem trawy, a gdy chciało im się pić, prowadził je do wodopoju. Pod jego opieką owcom niczego nie brakowało. Strzegł je również przed dzikimi zwierzętami.

Dawid spędzał całe dnie samotnie, tylko z owcami. Wypasał owce w pobliżu Betlejem, gdzie mieszkali jego ojciec i bracia. Lubił swoją samotność. Często przygrywał sobie na harfie - instrumencie zrobionym z wygiętego kija i wielu strun. Grał bardzo pięknie i śpiewał, a jego śpiew rozchodził się daleko po górach Judei.

Czy wiesz dlaczego Dawid był szczęśliwy mimo swojej samotności? Dlatego, że nigdy nie czuł się zupełnie sam wśród łąk. Ktoś zawsze był blisko niego, w dzień i w nocy. Czy wiesz o kim mowa? To Pan Bóg. Pan Bóg jest wszędzie, tam gdzie mieszkasz i wiele kilometrów od twojego domu też. Opiekuje się wszystkimi ludźmi, widzi nas zawsze i wszędzie.

Dawid wiedział o tym, czy i Ty wiesz o tym? Dawid myślał sobie o tym, że on opiekuje się swoimi owieczkami, tak jak Pan Bóg opiekuje się wszystkimi ludźmi, bo Bóg jest naszym Pasterzem. Dawid śpiewał pieśń, którą sam ułożył, psalm: „Pan jest Pasterzem moim. Niczego mi nie braknie...”

Zdarzyło się, że gdy Dawid był sam z owcami w górach, zaczął się na owce wielki lew, porwał jedną za stada. Dawid nie tracił czasu na zastanawianie się nad niebezpieczeństwem, rzucił się na pomoc. Pomyślał sobie: Pan Bóg jest moim pasterzem, więc mi pomoże. Dlatego nie czuł lęku. Uratował owcę i pielęgnował ją długo, aż rany się zagoiły.

Pewnego dnia Dawid został wezwany do domu swojego ojca, gdyż odwiedził ich ktoś bardzo ważny, był to Samuel. Samuel przyszedł po to, by wskazać nowego króla spośród synów Isaja. Kolejno stawali przed Samuelem synowie Isaja od najstarszego, Samuel jednak mówił, że to nie oni mają zostać królem, gdyż tak instruował go Bóg.

Gdy Dawid dotarł do domu i stanął przed Samuelem, Bóg przemówił do Samuela i wskazał Dawida jako króla Izraela. Ten namaścił oliwą głowę Dawida i powiedział: „Tak mówi Pan: Oto wyznaczam króla Izraelowi. Nie nastąpi to od razu, lecz przyjdzie taki dzień, gdy Dawid zacznie panowanie, gdyż serce jego pełne jest miłości do Boga.”

Co za dziwna nowina: młody Dawid, pasterz, ma zostać królem wielkiego Izraela? Jednak Dawid uwierzył słowom Samuela, zawierały one bowiem Bożą obietnicę, a Bóg dotrzymuje swoich obietnic.

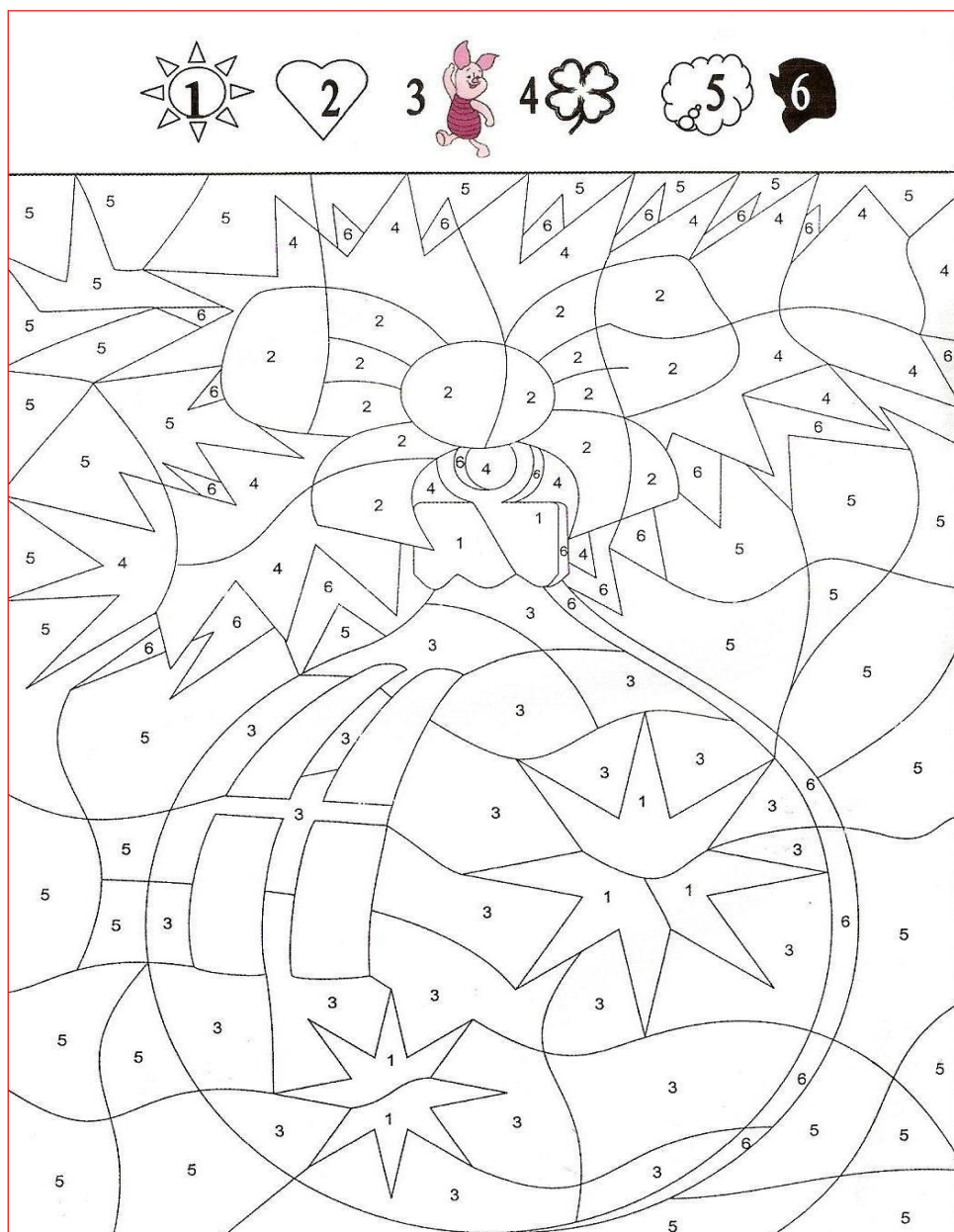
Ewa Pospiszył - Woźniak

Krótką sentymentalną podróż do „języka czeskiego”

Těším se na vánoce

Těším se těším, že přijdou zas
vánoce bílé, ten krásný čas,
Stromeček máme ozdobený,
dárečky pod ním zabaleny,

Vánoce, vánoce přišly už k nám,
V jesličkách malého Ježíška mám.
Vánoční koledy do ticha zní,
Ježíšek maličky spinká a spí.

Przyszła zatem czas, aby nasze życie osobiste, ale i życie naszych społeczności, w tym życie naszych Kościołów - zmieniło się!

Trzeba, abyśmy szczerze przyznali, że tak nierzadko gubimy w naszym życiu kierunek i nie wiemy w jakim punkcie tego życia znajdujemy się.

Niemniej, Królestwo Boże jest blisko nas, jest wśród nas. Przynosi nam ono ukojenie, ponieważ z faktu, że jest ono blisko, wynika kolejny: inne królestwa muszą się cofnąć.

Pamiętajmy, że moce, które usiłują nas poddać ich władzy i zaatakować nasze słabe strony, są liczne. Czymś zupełnie innym jest Królestwo Boże. Przynosi nam ono zbawienie; nasze zbawienie, ale i to całego świata. Hebrajskie słowo „szalom” wyraża najbardziej doskonale jego sens: to pokój, który bierze swój początek w sercu każdego człowieka i rozchodzi się po całej wspólnocie, społeczeństwie.

Królestwo Boże przybywa, kiedy pokój zajmuje miejsce nienawiści, a miłosierdzie zajmuje miejsce zdeprawowania.

Więcej, Jezus sugeruje, że Królestwo Boże nie może w pełni zaistnieć na tym świecie i że nie może oprzeć się plagom, w sposób stały naznaczających historię ludzkości! Ale Jezus także wie, że już teraz jakaś część tego Królestwa jest obecna. Zatem, Jezus – co zauważamy łatwo w Ewangeliach - nie odpowiada na pytanie „kiedy i jak” naszej ludzkiej historii, On przede wszystkim wzywa do czuwania i do nadziei.

To w tym świecie - niedoskonałym, kruchym, pełnym napięć, kryzysów, ale także momentów spokoju, należy odnaleźć i żyć dyskretnymi znakami Tego, który przyszedł i który powróci.

Ten świat jest w naszych rękach. To w tym świecie jest nam dane żyć nadzieją i wierzyć w lepszy świat. Nie na sposób filozofów, czy pisarzy science fiction, czy na wirtualny sposób gier elektronicznych.

Trzeba żyć „na sposób” Chrystusa, który wzywa do spoglądania na istoty ludzkie i na świat spojrzeniem nowym, wyzbytym niechęci, czy nienawiści, spojrzeniem pełnym współczucia, sympatii, czułości, jak On sam na nie patrzy, je widzi...

Nasze życie buduje to spojrzenie – inne, nowe - na ten świat i ta szczególna nadzieja, która temu spojrzeniu towarzyszy; nadzieja krucha, ale jednocześnie silna. Rodzi się ona i ożywia w modlitwie, podczas lektury biblijnej i w życiu jednych z drugimi. Jest ona darem Boga i – przez sam ten fakt – oskarża i potępia wszystko, co jest złą iluzją i co zatrzymuje nas w naszym marszu ku naszemu Panu i wskazanym nam przez Niego celom naszego życia.

- Ta nadzieja jest zakorzeniona w przeszłości, ponieważ opiera się o otrzymaną od Pana obietnicę.

- Jest do przeżywania w teraźniejszości, ponieważ jej realizacja zależy od każdego, każdej z nas.

- Jest zwrócona ku przyszłości w oczekiwaniu realizacji danej nam obietnicy.

Czy ta nadzwyczajna nowina Adwentowa znajdzie w nas otwarcie na nią?

Wymaga ona radykalnej zmiany naszego życia, które od teraz będzie kierowało się pełnym zaufaniem Panu. Oczywiście, nasze troski i nasze problemy nie znikną, jak za pociągnięciem czarodziejskiej różdżki.

Ale my już wiemy o naszym bezpieczeństwie w Chrystusie, który jest naszą nadzieją. I ta pewność daje nam już od teraz siłę zmieniania świata, naszego świata i tego należącego do innych.

ks. Tomasz Pieczko

Trzecie Przykazanie

Nie będziesz wzywał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego imienia do czczych rzeczy.

2 Mż./Wj 20,7

Nie będziesz brał imienia Pana, Boga twego, do czczych rzeczy, bo nie dozwoli Pan, by pozostał bezkarny ten, kto bierze Jego imię do czczych rzeczy.

5 Mż./Pwt 5,11

Łatwo można zaobserwować, powszechnie obecne w kulturze polskiej, wezwania typu: „O Boże! O Jezu!” i im podobne. Przywykliśmy do nich tak silnie, że nawet osoby wierzące nie zawsze zwracają uwagę na ich wokół nas obecność. Nie można jednak banalizować tego typu faktów, tego typu okrzyków. Zwłaszcza, że jeśli sięgniemy pamięcią, zauważymy, że można je usłyszeć nie tylko w banalnych, ale nawet i w wulgarnych okolicznościach.

Nie można banalizować tego, czego przykazanie Pańskie jasno zakazuje. Nie można zapominać, że banalizowanie przykazań Bożych zawsze jest grzechem, czyli prowadzi do naszego osamotnienia w tym świecie, w którym obecność Boga jest dla Jego stworzeń całkowicie witalną.

Przejdźmy zatem do krótkiej analizy sensu tego przykazania. Celem trzeciego przykazania jest darzenie szacunkiem wielkości imienia Bożego, które powinno być dla nas święte i nienaruszalne, którego nie wolno żadnym sposobem sprofanować. Bóg chce, abyśmy nie pozbawiali Go czci przez bluźnierstwa, fałszywe przyrzeczenia, czy bezużyteczne obietnice. Bóg chce, abyśmy czy to przez nasze milczenie, czy naszą akceptację wobec zachowania innych, nie popełnili grzechu braku szacunku wobec Niego.

W konsekwencji, tak ustami, jak i sercem, nie możemy mówić o Bogu i Jego tajemnicach jak tylko z nieskończonym szacunkiem i z powściągliwością właściwymi Pismu Świętemu.

Program weekendu był nastawiony przede wszystkim na bliższe poznanie, integrację nowych osób spośród naszej młodzieży. Wydaje się, że cel ten został osiągnięty.

Cieszymy się, że mogliśmy wspólnie pospacerować, powspinać się w linoparku, pograć w kręgle i bilard, ale przede wszystkim dziękujemy naszemu Panu, że dał nam spędzić ten czas bezpiecznie i bez złych przygód.

KONCERT ZELOWSKICH DZWONKÓW W CZESKICH VALASSKICH KLOBOUKACH

Wieczorem 5 i rano 6 grudnia Zelowskie Dzwonki zagrały dwa koncerty kołęd w Partnerskim mieście Zelowa - Valasskie Klobouki. Był to pierwszy koncert przed nadchodzącymi Świętami Bożego Narodzenia, w - i to znacznie - zmienionym składzie.

Zespół wystąpił w XIII-wiecznym kościele katolickim, wypełnionym

żywo reagującą widownią mimo późnej, a następnego dnia wczesnej pory koncertu. Każdy koncert kończył się długimi owacjami, po których stoły Dzwonkarzy były oblegane przez widzów.

Wykonywane utwory zapowiadane były w dwóch językach: polskim przez Małgorzatę Dębkowską i czeskim przez Ilonę Krziwdovą.

Po udanych koncertach wszyscy mieli czas na udział w niespotykanym u nas Jarmarku Św. Mikołaja; był to także czas na integrację zespołu.

Wyjazd i pobyt zostały sfinansowane przez Miasto i Gminę Zelów oraz władze miasta Valasskie Klobouki .

Loterii towarzyszył kiermasz-aukcja, prowadzony z fantazją i humorem przez Henryka Kimmera. Przybyli na kiermasz zdobyli się na prawdziwą ofiarność, kupując fanty, czasem za niebagatelne kwoty.

Bardzo serdecznie dziękujemy wszystkim, którzy przynieśli fanty, dziękujemy tym, którzy przysto-

wali całą imprezę, prowadzili ją, a przede wszystkim tym, którzy z taką otwartością potrafili uczestniczyć w loterii i aukcji, wspierając cel, który sobie wyznaczaliśmy. Mamy nadzieję, że nie była to ostatnia tego typu inicjatywa, a są już plany zorganizowania kiermaszu przetworów domowych

11 LISTOPADA W ZELOWIE

W dniu 11 listopada, w święto odzyskania przez nasz kraj niepodległości, nasi Rangerzy po raz pierwszy pełnili - wraz z harcerzami z Łobodzic - wartę przy Kamieniu Katyńskim. Kamień ten upamiętnia także naszych współwyznawców, którzy ponieśli śmierć z rąk sowieckich. Proboszcz parafii, ks. Tomasz Pieczko wraz z proboszczem parafii katolickiej, wspólnie złożyli przy Kamieniu wiązaną kwiatów.

WYJAZD MŁODZIEŻY DO KARPACZA

W dniach 28-30 listopada trzynastoro naszej młodzieży ewangelickiej (i troje dorosłych) spędziła weekend w Karpaczu. Bazą dla grupy był ewangelicki Ośrodek Wczasowo-Szkoleniowy Wang, który już z tradycyjną gościnnością zapewnił nam znakomite warunki.

Rozmyślając o Jego dziełach nie powinniśmy myśleć, ani też postrzegać Go w naszym duchu w sposób, który nie odpowiadałby Jego chwale i Jego czci. Jest to związane z rozumieniem biblijnym imienia jako takiego, a szczególnie imienia Boga. W Biblii, zwłaszcza w Starym Testamencie, imię wyraża osobę, osobowość, tożsamość tego, który je nosi i który nim się dzieli. Dlatego też imię i relacja wobec niego jest czymś niezwykle ważnym w kulturze biblijnej. Szczególnie, w wyżej opisanym aspekcie, taką uwagę i powagą winno być otoczone imię Boże.

Imię Boże, to Jego renoma, Jego sława, opinia o Nim, którą dał nam poznać przez swoje Słowo i przez swoje dzieła w Jezusie Chrystusie. Bóg odrzuca także wszelkie mówienie z użyciem terminów „religijnych”, które byłoby wyzbyte sensu i powagi. Nie akceptuje, aby Jego święte imię było we wszystko wmieszane.

Jego święte imię winno być używane wyłącznie do wskazania prawdziwego Boga, Ojca i Zbawiciela, takiego, jaki objawił się w Piśmie Świętym:

- Niechaj więc mowa wasza będzie: Tak - tak, nie - nie, bo co ponadto jest, to jest od złego (Mt 5,37);

- A przede wszystkim, bracia moi, nie przysięgajcie ani na niebo, ani na ziemię, ani nie składajcie żadnej innej przysięgi; ale niech wasze „tak” będzie „tak”, a wasze „nie” niech będzie „nie”, abyście nie byli pociągnięci pod sąd (Jk 5,12)

„Praktykę” trzeciego przykazania można ująć w trzech punktach:

1. To, jak w moim duchu pojmuję Boga, to, co mówi o Nim mój język, ma zgadzać się z Jego wspaniałością, ze świętością Jego imienia i mieć na uwadze wywyższenie jego piękna i wielkości.

2. Nie mogę nigdy lekkomyślnie nadużywać Jego mocy (por. Mt 12,38-42; 16,1-4), Jego świętego Słowa, ani też poddać sobie lub własnym ambicjom prawdy, nauczania Pisma Świętego.

Ponieważ godność Jego imienia jest wdrukowana w Jego Słowo i Jego dzieła, winienem zawsze mieć wobec nich postawę czci i poważania, które im są właściwe.

3. Nie wolno nigdy źle mówić, ani krytykować Pana. Przeciwnie, we wszystkim co On uczynił winniśmy Go chwalić. Winniśmy chwalić Jego mądrość, Jego sprawiedliwość, Jego moc, Jego miłość (5 Mojż./Pwt 32,2-4).

Trzecie przykazanie ukazuje się zatem jako pogłębienie drugiego.

Nie wystarczy nam wiedzieć bardzo dokładnie jaki jest Bóg w Jezusie Chrystusie. Jest natomiast koniecznym, aby używanie choć części tej wiedzy było prawe i nigdy nie prowadziło do próżności. Powinienem mieć odwagę przeanalizowania i wychwycenia wszystkich próżnych sposobów używania imienia Bożego w moim życiu; od tych najbardziej poważnych, do wydawałoby się banalnych, drobnych, a o których powadze i skutkach nawet dotąd nie myśleliśmy.

Warto zastanowić się nad takim przykładem: Czy jest do przyjęcia mówienie o „państwach chrześcijańskich”, „o narodach chrześcijańskich”, „o cywilizacjach chrześcijańskich”, itd.? Przecież wyraźnie można dostrzec, także w faktach z życia

codziennego, z obserwacji mediów krajowych i międzynarodowych, że żaden z rządów, żadna z partii obecnie istniejących (w jakimkolwiek państwie), aspirując do nazwy „chrześcijańskiej”, nie są w istocie rzeczy w pełni zasługującym na określenie się chrześcijańskimi.

Żaden naród, żaden kraj nie ma prawa do określania się takim, mając na uwadze jego świadectwo dziejowe. „Chrześcijaństwo” nie może stać się denominacją kulturową, mającą na celu określone i doraźne korzyści, bądź stawanie w opozycji do innych (jednostek lub grup), uznanych za „nie-chrześcijańskich”...

Warto zwrócić uwagę, tak na marginesie, poruszając kwestię „chrześcijańskości”, w jakim kontekście „chrześcijanin”, „chrześcijaństwo” jest użyta w Piśmie Świętym: Dz 26,25-31; Rz 16,4-10; 1 Kor 9,2-8; 1 P 4,13-19...

Być może nigdy o tym nie myśleliśmy, ale aspiracja w życiu politycznym, społecznym, ekonomicznym, nazywania się „chrześcijańskim” (z oczywistych powodów zysku politycznego, bądź ekonomicznego...) jest ewidentnym naruszeniem trzeciego przykazania (przecież termin „chrześcijański” odnosząc się do Syna Bożego, Boga prawdziwego wcielonego, odnosi się do Boga samego).

Czy nie jest rzeczą właściwszą, jeśli chce się podkreślić własną „chrześcijańskość”, dowieść tego przez fakty życia zgodnego z Ewangelią, a nie usiłować przydać sobie łatwej etykiety, zapominając, że jest ona niezgodna z wolą Bożą? Trzeba mieć odwagę przedsięwzięcia pracy wyrwania z korzeniami tego, co jest w naszym życiu niezgodne z przykazaniem głębokiego szacunku dla imienia Bożego.

Musimy mieć odwagę skupienia się na naszym sposobie wypowiedania Jego imienia, okoliczności w jakich ma to miejsce, świadectwa, jakie zachowania tego typu za sobą w sposób nieunikniony pociągają.

A zatem – po pierwsze - zakaz używania imienia Bożego ma znaczenie szerokie. Określił je już, że dotyczy ono całej palety zwrotów i im pochodnych; słów, którymi tak często i tak wielu posługuje się w ich retoryce, bardzo często niezwiązanej zupełnie z kontekstem, jakiego słowa te (nie zapominając o niezwyklej ostrożności z ich używaniem) winny odpowiadać. Słowa te nie mogą być używane dla uzasadnienia określonych, subiektywnych apetytów polityczno-finansowych, nieważne czy byłyby używane przez osoby indywidualne, czy instytucje kościelne.

Musimy bardzo czuwać, by każde słowo, odnoszące się w swym znaczeniu do Boga było używane w prawdzie i dla prawdy, z pełną świadomością jego znaczenia i wagi; by było używane w prawdziwej potrzebie, wiedząc, że Bóg nie uważa za niewinnego tego, który przekracza przykazanie, używając Jego imienia do czczych rzeczy.

Jak być posłusznym trzeciemu przykazaniu? Przede wszystkim obserwując, że Bóg sam naucza nas uświęcenia Jego imienia. Jeżeli mówimy źle o Bogu, Bóg mówi dobrze o sobie. Jeżeli używamy Jego imienia do czczych rzeczy, On nadaje swemu imieniu cały bagaż powagi, jaki jest mu niezbędny. Takie przecież jest przesłanie Biblii: Bóg uświęca swoje imię!

zuz w Krzyżu oferuje dużo więcej niż tylko drogę do Królestwa. Krzyż bowiem zawiera całe bogactwo duchowe płynące z naszego odkupienia: uwolnienie od grzechów, bycie dzieckiem Bożym, a więc życie oparte na miłości Bożej, przynależność do wspólnoty wierzących sióstr i braci, wszelakie łaski Ducha Świętego, który umacnia i prowadzi do nowego życia w Jezusie Chrystusie, w którym doświadczamy miłości Ojca Niebiańskiego oraz wzrost i rozwój w miłości i prawdziwym człowieczeństwie. Trzeba jednak by ktoś małemu dziecku uświadomił i pokazał w jaki sposób z tego wszystkiego skorzystać. To jest właśnie wasze zadanie drodzy Rodzice i Rodzice Chrzestni. Pokazać córce jak żyć pełnią Jezusowego odkupienia już teraz, w tym naszym ziemskim pielgrzymowaniu”. Cieszymy się bardzo z kolejnego chrztu a rodzicom życzymy wiary i konsekwencji.

CZYN SPOŁECZNY NA CMENTARZU W ZELOWIE

25 października rano spotkaliśmy się licznie na Zelowskim cmentarzu, dla corocznych porządków.

Fakt, że zgodnie z opiniami większości, liści tego roku nie spadło nadzwyczajnie dużo, ale i tak pracy było mnóstwo. To chyba szczególne tego rodzaju spotkanie międzypokoleniowe, gdy spotykają się zarówno nasi młodzi (niektórzy nawet bardzo młodzi)

parafianie, a także pokolenie średnie i seniorzy, w naprawdę miłej atmosferze. Można było naprawdę podziwiać dobrą organizację pracy, gdy sektor po sektorze cmentarz był czyszczony, liście zagrabione i zebrane na przyczepę, po czym wywożone poza cmentarz. Bardzo dziękujemy jeszcze raz wszystkim tym, którzy włączyli się we wspólną pracę, a szczególnie grupie, która została aż do popołudnia, by dokończyć całą pracę, wywieźć wszystkie liście i pozostawić cmentarz czystym i zadbanym.

KIERMASZ KOŚCIELNY

26 października w sali zelowskiego Muzeum został zorganizowany kiermasz-loteria w celu zebrania pieniędzy na - wspólne z Kościołem Czeskobraterskim - przygotowanie prezentów dla dzieci ze zborów ewangelickich pochodzenia czeskiego na Ukrainie. Przez tydzień poprzedzający kiermasz parafianie przynosili fanty, które później były wykupywane w ramach loterii, a pieniądze wrzucane do skarbonki z przeznaczeniem ten cel.

i współczesnością naszej społeczności. Ks. Brodsky wyrasta przy tym na specjalistę w tej materii, bo już tyle razy wysłuchał historii o naszym Zborze. Potem przenieśliśmy się do domu parafialnego, gdzie nasi zborownicy, przy kawie, herbacie i cięście (domowe wypieki, za które dziękujemy naszym paniom), mogli porozmawiać na wszystkie tematy z przybyszami. Następnie przekazaliśmy sobie drobne upominki, od ks. Brodsky'ego otrzymaliśmy literaturę religijną po czesku i

piękne kalendarze. Wreszcie wyruszyliśmy na zwiedzanie – zatrzymaliśmy się na krótko na tarasie widokowym w Żłobnicy, gdzie goście zadawali wiele pytań dotyczących kopalni odkrywkowej węgla brunatnego. Spotkanie zakończyliśmy wspólnym obiadem w Solparku.

Dzień później, w niedzielę 9 listopada, nabożeństwo miało szczególny wymiar. Można powiedzieć, że do Kleszczowa zawitała znów „czeska niedziela”. Kazanie i znaczną część nabożeństwa poprowadził w rodzimym języku ks. P. Brodsky. W rozważaniu Słowa Bożego: Iz49,16A stwierdził między innymi, że: „(...) głosić czy zwiastować Ewangelię nie oznacza, że o tym tylko się mówi, ale za tym idzie działanie. Realizować czyny miłości, nie działać podstępnie, chytrze, ale sprawiedliwie, nie odpłacać złem za złó, wносить pokój do niepokoju, przynosić radość tam, gdzie się nasila przygnębienie, pojednanie tam, gdzie nas zraniono bądź skrzywdzono. Jednocześnie nie wolno zapominać o modlitwie za siebie i za innych - to należy do postawy chrześcijan. Nie ustawajmy, chociaż nie dostrzegamy sukcesów. Nie rezygnujemy nawet wtedy gdy się czujemy słabi i zawiedzeni. Właśnie wtedy, tym bardziej wierzymy w słowa Bożej obietnicy ogłoszone przez proroka a potwierdzone przez Chrystusa >>Oto wyryłem cię na obu dłoniach<<”. Oczywiście pieśni (dosyć trudne wokalnie) były śpiewane po czesku. Przydał się bardzo przy tej okazji międzynarodowy akompaniament: na skrzypcach grał p. Michał Mazur, a na flecie p. David Urban. Dziękujemy wszystkim za tę ubogającą wizytę i zapraszamy ponownie.

RADOŚĆ Z CHRZTU W KLESZCZOWIE

Hanna Sylwia Hoffman, urodzona dnia 11 lipca 2014 roku w Bełchatowie, z ojca Artura Piotra Hoffmana i matki Sylwii Mariki Sosnowicz, została ochrzczona dnia 16 listopada 2014 roku w Kościele Ewangelicko-Reformowanym w Kleszczowie. Rodzicami chrzestnymi zostali: Joanna Sosnowicz i Mariusz Proważnik. Ks. Krzysztof Góral w przemówieniu do rodziców (Mk 10,13-16) przekazał słowa troski, która powinna towarzyszyć w wychowaniu, także religijnym, córki. Stwierdził, że: „Je-

Bóg nie odsuwa się od człowieka po objawieniu swego imienia. Mówi: „Uświęcę moje wielkie imię, które zostało sprofanowane wśród narodów, które wy sami sprofanowaliście pośród nich. I narody dowiedzą się, że ja jestem Przedwieczny” (por. Iz 48,9-11; Ez 20,9; 36,23).

Winniśmy zatem modlić się, być Mu posłusznym i działać: Bóg chce nas włączyć do uświęcenia i szacunku dla Jego imienia (por. Kpł 22,31; Ez 20,41).

Ks. Tomasz Pieczko

Biblia i Ty

Królestwo Boże a relacja człowieka z Bogiem

Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane. Mt 6,33

KRÓLESTWO BOŻE jest tam, gdzie objawia się realna władza Króla – Jezusa Chrystusa, gdzie obowiązującym prawem jest Prawo Boże, gdzie między ludźmi panuje miłość, jedność, sprawiedliwość i pokój. Jak osiągnąć życie wieczne i wejść do Królestwa Bożego? Na to właśnie pytanie, po wieloletnim studiowaniu Słowa Bożego, pragnę dziś odpowiedzieć. Życie każdego człowieka można przedstawić na osi czasu (1, 2) który to czas każdemu określił Bóg.

(1) Oś czasu życia fizycznego i duchowego człowieka

grzesznik	chrześcijanin (życie wiary w przykazaniach i dobrych uczynkach)	święty w Niebie
narodzenie	upamiętanie - nawrócenie + pokuta - uświęcanie-	śmierć (odejście do Pana)
	nowe narodzenie usprawiedliwienie	ZBAWIENIE (z wiary i dobrych uczynków)
	ZBAWIENIE (z wiary)	uwielbienie

Najważniejszymi punktami na osi czasu są: narodzenie (fizyczne przyjście na świat z grzeszną naturą), nawrócenie + pokuta i śmierć fizyczna (odejście do Pana czyli do wieczności). Na wykresie występuje dwukrotnie słowo ZBAWIENIE W Biblii natrafiamy na to samo słowo i określenie, zarówno gdy jest mowa o nawróceniu, jak i o odejściu do Pana.

ZBAWIENIE – przy nawróceniu jest wyłącznie z wiary, bez uczynków.

ZBAWIENIE – przy przejściu do wieczności jest na podstawie wiary, popartej i udowodnionej dobrymi Bożymi uczynkami. Sama wiara bez zmiany życia nie wystarczy, chyba, że ktoś nawraca się na łożu śmierci i nauczynki już po prostu nie ma czasu (tak, jak to było z pokutującym łotrem, wiszącym na krzyżu, tuż obok Pana Jezusa).

(2)

grzeszna natura Adama	bezgrzeszna natura Jezusa	duch człowieka	zmartwychwstanie
oddzielenie od Boga	wspólnota i więź z Bogiem	w Niebie	sprawiedliwych
narodzenie (metryka urodzenia)	nowe narodzenie (imię zapisane w Księdze Życia) (usynowienie, wejście do Rodziny Bożej)	śmierć fizyczna (ciało w grobie)	powtórne przyjście Jezusa

Żywy Bóg pragnie żywej i bezpośredniej relacji z każdym człowiekiem. Relacja człowieka z Bogiem jest czymś najważniejszym i najcenniejszym na świecie. Nie popełnia błędów ten, kto poświęca dla niej wszystko, bo jest warta więcej, niż cokolwiek innego. Dlatego Jezus porównał Królestwo Boże do skarbu i drogocennej perły: „Podobne jest Królestwo Niebios (Boże) do ukrytego w roli skarbu, który człowiek znalazł, ukrył i uradowany odchodzi, i sprzedaje wszystko co ma, kupuje oną rolę. Dalej podobne jest Królestwo Niebios (Boże) do kupca, szukającego pięknych pereł, który, gdy znalazł jedną perłę drogocenną, poszedł, sprzedał wszystko co miał, i kupił ją” (Mt 13,44-46). Sprawy Królestwa Bożego i relacji z Bogiem winny w naszym życiu mieć największy priorytet. W innym miejscu na temat swojej relacji z człowiekiem Jezus mówi: „Oto stoję u drzwi i kołaczę; jeśli ktoś usłyszy głos mój i otworzy drzwi, wstąpię do niego i będę z nim wieczerał a on ze mną” (Ap 3,20) oraz „Bo kto by chciał duszę swoją zachować, utraci ją, a kto by utracił duszę swoją dla mnie i dla ewangelii, zachowa ją” (Mk 8,35). Tylko w Bogu człowiek znajduje prawdziwe spełnienie.

Pragnę teraz w oparciu o Biblię zdefiniować poszczególne hasła, występujące na osi czasu życia człowieka, a dotyczące relacji człowieka z Bogiem :

NARODZENIE człowieka fizyczne. Człowiek rodzi się z grzeszną naturą odziedziczoną po pierwszym człowieku Adamie. Jest duchowo oddzielony od Boga. Jest grzesznikiem i jeśli jako grzesznik umrze (fizycznie), jest potępiony (nie ma życia wiecznego z Bogiem).

UPAMIĘTANIE – zbawiające upamiętanie polega na tym, że przestajemy ufać w uzyskanie życia wiecznego przez religię, religijne rytuały, obrzędy, czy przestrzeganie Bożych Praw. Słowo „upamiętanie” pochodzi od greckiego słowa „zmienić myślenie”. Tym którzy wierzą, że życie wieczne może być zasłużone przez dobre uczynki, Biblia nakazuje zmienić myślenie lub „upamiętać się”. Nakazuje im, aby przestali ufać własnym uczynkom i przyszli do Boga na podstawie łaski, jedynie przez wiarę.

NAWRÓCENIE – jest odwróceniem się od grzechu i zwróceniem się do Boga. Nawrócenie to postawienie Boga na pierwszym miejscu i podporządkowanie Mu każdej

tygodnia po II Niedzieli w Adwencie planowany jest załadunek i transport. Wszystko zatem wskazuje, że prezenty trafią do dzieci zgodnie z planem, czyli na Święta, a ich liczba ogółem przekroczy 5 tysięcy! To także dzięki Wam Kleszczowianie! Dołożyliście do tego dzieła swoją cegiełkę. Dziękujemy i zapraszamy do wzięcia udziału w zbiórce za rok, bo uśmiech dziecka jest wartym każdego poświęcenia.

ŚWIĘTO NIEPODLEGŁOŚCI W BEŁCHATOWIE I KLESZCZOWIE

11 listopada obchodziliśmy 96. rocznicę odzyskania przez Polskę niepodległości. Zarówno w Bełchatowie, jak i w Kleszczowie Kościół Ewangelicko-Reformowany reprezentował ks. Krzysztof Góral. Obchody Święta Niepodległości w Bełchatowie rozpoczęło nabożeństwo w kościele rzymsko-katolickim Św. Stanisława Biskupa i Męczennika o godz. 10:00 w intencji Ojczyzny. Tuż po nabożeństwie, o godz. 11:00 odbył się Apel Poległych oraz złożenie kwiatów po pomniku żołnierzy POW. Jednym z elementów programu było również złożenie przysięgi przez nowych członków ZS „Strzelec”-OSW.

W Kleszczowie natomiast uroczystość rozpoczęła się o godz. 15. Nabożeństwo, przy czynnym udziale ks. K. Górala, odprawiono, tak jak w innych miejscach, w intencji Ojczyzny w kościele Parafii p.w. NMP Anielskiej. Potem uczniowie Gimnazjum im. Wł. St. Reymonta w Kleszczowie zaprezentowali okolicznościowy montaż słowno-muzyczny. Po nim nastąpiło przejście uczestników uroczystości oraz pocztów sztandarowych pod Pomnik Niepodległości w parku przy ulicy Głównej, gdzie złożono kwiaty.

KS. PETR BRODSKY W KLESZCZOWIE

Ostatnio, ku naszej radości, dość często odwiedza parafię kleszczowską ks. Petr Brodsky. W sobotę 08 listopada w godzinach porannych pojawił się z siedmioosobową grupą z Czeskobraterskiego Kościoła Ewangelickiego, jak sam określił, rodziną, bo stanowiły ją, w olbrzymiej większości, osoby z jednej „familii”. Na początku spotkaliśmy się jak zwykle w kościele, by tam zapoznać gości z przeszłością, tradycją

kwiaty pod tablicą pamięci ofiar stanu wojennego z 13 grudnia 1981 r. W uroczystościach udział wzięły władze miasta i powiatu belchatowskiego, NSZZ „Solidarność” Oddział w Belchatowie, ks. bp Marek Izdebski – z belchatowskiej parafii ewang.-ref. oraz poczty sztandarowa i mieszkańcy miasta.

Foto: <http://www.belchatow.pl/>

KWESTA CMENTARNA W KLESZCZOWIE

Prawie 1.200 złotych zebrano podczas tegorocznej kwesty w dniu 1 listopada na kleszczowskim cmentarzu parafialnym. Okazała się ona rekordowa pod względem uzyskanego wyniku finansowego. Szczególne podziękowania należą się najbardziej zaangażowanym w organizację przedsięwzięcia osobom, a więc kwestującym. Co prawda pogoda sprzyjała, bo na początku dzień był słoneczny i raczej ciepły, ale czas na zbiórkę trzeba było umiejętnie wygospodarować, aby pojechać także na inne nekropolie na groby bliskich. Wynik tegorocznej zbiórki bardzo mile zaskoczył jej organizatorów i wszystkich ofiarodawców.

Zebrano 1.194,70 zł. Całość zostanie przeznaczona na potrzeby funkcjonowania cmentarza. Na uwagę zasługuje też fakt, że w kweście brali udział młodzi ludzie, co pozwala patrzeć z nadzieją na przyszłość. Kwestującym i ofiarodawcą serdecznie dziękujemy.

AKCJA „PACZKOWA” W KLESZCZOWIE

Każdego roku, przed Świątami, szykujemy w Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Kleszczowie dla dzieci z uboższych krajów świąteczne paczki w ramach akcji Kościołów Ewangelickich: „Prezent pod choinkę”. Paczki zawierają zwykle słodczyce, odzież, środki czystości, artykuły szkolne, ubranka, no i oczywiście zabawki. W tym roku Parafia zyskała status lokalnego koordynatora zbiórki. Zostały wywieszone plakaty, a w czasie ogłoszeń po niedzielnych nabożeństwach były kierowane do parafian słowa zachęty, by wziąć udział w akcji. Udało się przygotować osiem paczek, w tym była jedna od Wójta Gminy Kleszczów p. Sławomira Chojnowskiego. Zostały też, zamiast paczek, wpłacone pieniądze na konto organizatorów. Jak poinformował ks. Paweł Gumpert, „dobry duch” akcji, dobiegła końca zwózka paczek, a zdecydowana ich większość została posegregowana i zapakowana do kartonów zbiorczych. Na początek

sfery naszego życia. Nawrócenie jest zwrotem od świata i powrotem do Boga żywego – a tym samym do światłości. (Dz Ap 14,15; 26,18).

POKUTA – jest odwróceniem się od złej drogi, od „swoich złych myśli”, od „złości” – jak mówią prorocy – „od ciemności”, „od władzy szatana” (Dz Ap 26,18), od „martwych rzeczy” (Dz Ap 14,15).

NAWRÓCENIE i POKUTA są w pierwszym rządzie dziełem Boga, Ducha Świętego.

GRZECH – jest to przekroczenie Prawa Bożego, postępowanie niezgodne z wolą Bożą.

USPRAWIEDLIWIENIE – jest to akt dobrowolnej łaski Bożej, dzięki której Bóg wybacza wszystkie nasze grzechy i uznaje nas za sprawiedliwych w Swoich oczach – tylko ze względu na sprawiedliwość Chrystusa, która zostaje przypisana nam i przyjęta przez nas jedynie przez wiarę. W chwili usprawiedliwienia Bóg nie tylko odpuszcza każdy nasz grzech, ale także uznaje, że jesteśmy całkowicie sprawiedliwi. Apostoł Paweł mówi: „Usprawiedliwieni tedy z wiary, pokój mamy z Bogiem przez Pana naszego Jezusa Chrystusa”. (Rz 5,1)

USPRAWIEDLIWIENIE dokonuje się poza człowiekiem usprawiedliwionym, a nie w jego wnętrzu (sercu). Zmienia jego pozycję wobec Boga, ale nie jego charakter. Zgodnie z Biblią:

WIARA = USPRAWIEDLIWIENIE + UCZYNKI

ŁASKA – to Boża dobroć (przychyłość) okazana tym, którzy na nią nie zasługują. Jesteśmy usprawiedliwieni i zbawieni tylko i jedynie dzięki łasce Bożej.

WIARA – jest to ufność i bezgraniczne zaufanie Bogu. Jest również bezwzględny zaufaniem Bożym planom względem nas. Zbawiająca wiara to:

- wiedza, że Jezus jest dla nas Bogiem i umarł za nas;
- przekonanie, że to co o Jezusie mówi Biblia jest absolutną prawdą;
- bezgraniczne zaufanie Jezusowi i pozwolenie Mu na prowadzenie wszystkich dzieł naszego życia, jako nasz Pan i Zbawiciel; (oddanie Mu swojego życia)

W Biblii czterokrotnie znajdujemy stwierdzenie: „Sprawiedliwy z wiary żyć będzie”. (Hab 2,4b; Rz 1,17b; Ga 3,11b; Hbr 10,38a)

ŚMIERĆ – Biblia mówi o trzech rodzajach śmierci: duchowej, fizycznej (cielesnej) i wiecznej.

ŚMIERĆ DUCHOWA – nastąpiła gdy pierwszy człowiek Adam zgrzeszył. Utracił wtedy łączność duchową ze swoim Stwórcą. Jest to stan utraty społeczności człowieka z Bogiem. Każdy potomek Adama rodzi się umarły duchowo. Posiada grzeszną naturę. Biblia mówi o nim, iż ma tylko imię, że żyje, ale jest umarły. (Ap 3,1)

ŚMIERĆ FIZYCZNA (cielesna) – jest ona zapłatą za grzech. (Rz 6,23) „Postanowione jest ludziom raz umrzeć, a potem sąd”. (Hebr 9,27)

ŚMIERĆ WIECZNA – jest wiecznym oddzieleniem od Boga. „I jeżeli ktoś nie był zapisany w księdze żywota, został wrzucony do jeziora ognistego”. (Ap 20,15)

NOWE NARODZENIE lub ODRODZENIE - to początek nowego życia, życia z Bogiem. Od tej chwili zaczyna się proces uświęcania. Jezus zamieszkuje w sercu wierzącego i poprzez działanie Ducha Świętego czyni go coraz bardziej sprawiedliwym. Wierzący otrzymuje nową naturę, naturę bezgrzesznego Jezusa. Od tej chwili łączy go z Bogiem wspólnota, społeczność i więź. Apostoł Paweł mówi: „Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie”. (Ga 2,20) Jest żywy

duchowo. Przeszedł ze śmierci duchowej do życia wiecznego. Jezus mówi: oddaj mi swoje życie, a ja dam ci życie wieczne. Słowa te znajdujemy w każdej z czterech Ewangelii (Mt 16,25; Mk 8,35; Łuk 9,24; J 12,25). Narodzić się na nowo dosłownie oznacza „odrodzić się w Bogu”. W momencie nowego narodzenia nasze imię zostaje zapisane w Księdze Żywota, a my stajemy się dziećmi Bożymi i obywatelami Królestwa Bożego. Należymy do Rodziny Bożej. Jest takie powiedzenie „Kto się raz narodzi, dwa razy umrze, a kto się dwa razy narodzi, raz umrze.” Uważam, że słuszne.

ZBAWIENIE (Boża „amnestia”) – oznacza ogłoszenie przez Boga, niewinnym wszystkim swoich grzechów i bycie pewnym życia wiecznego. Być zbawionym to znaczy być usprawiedliwionym (uznanym przez Boga za wolnego od winy) oraz być pewnym życia wiecznego w Królestwie Bożym. Zbawienie takie otrzymuje każda osoba, która wierzy, że Jezus jest Bogiem i umarł On za nasze grzechy na krzyżu i, że powstał z martwych. Jego ofiara za nasze grzechy jest doskonała i wystarczająca aby zbawić każdego kto wierzy. Ofiara Jezusa zastąpiła starotestamentowe ofiary składane przez Izraelitów i wyeliminowała pośredników między człowiekiem a Bogiem – kapłanów.

ZBAWIENIE ma trzy aspekty:

- USPRAWIEDLIWIENIE – zbawienie od winy i kary za grzech (śmierci).
- UŚWIĘCENIE – wyzwolenie spod działania (niewoli) grzechu.
- UWIELBIENIE – uwolnienie od natury i obecności grzechu.

USPRAWIEDLIWIENIE następuje jednorazowo i jest faktem dokonany. (Rz 5,1; J 5,24) Jest to Boże działanie dokonane raz na zawsze.

UŚWIĘCENIE jest procesem ciągłym, który dotyczy czasu teraźniejszego. (1 Tes 4, 2-7; 5,23). Jest pracą Ducha Świętego w nas, która polega na wewnętrznej przemianie naszej natury.

UWIELBIENIE (przemienienie) stanowi naszą chwalebą nadzieję, która znajduje swoje urzeczywistnienie w przyszłości, przy powtórny przyjsciu Chrystusa. (Rz 8,24-25; Fil 3,20-21).

Wszystkie trzy aspekty naszego zbawienia: usprawiedliwienie, uświęcenie i uwielbienie zostały już zrealizowane w narodzeniu, życiu, śmierci oraz zmartwychwstaniu naszego Pana i Zbawiciela Jezusa Chrystusa. Z tego powodu, wszystkie te trzy elementy naszego zbawienia są dla nas dostępne w Jezusie Chrystusie i nie mogą być od siebie oddzielone. Bo, kogo Bóg usprawiedliwia, tego też uświęca i uwielbia. (Rz 8,30; Hbr 10,38-39)

Jedynie te wszystkie trzy aspekty zbawienia tworzą całość ewangelii i są oferowane ludzkości jako dar w jednym „opakowaniu”. Dlatego nie można przyjąć jednej części tego daru bez akceptacji pozostałych.

Nie jesteśmy zbawieni przez dobre uczynki, ale zbawieni dla dobrych uczynków. Dobre uczynki w naszym życiu są rezultatem tego, że już jesteśmy zbawieni.

CHRZEŚCIJANIN to człowiek, który się na nowo narodził z kąpielii Słowa Bożego i Ducha Świętego. Człowiek, który znalazł drogę życia i zbawienia. Drogą tą jest Jezus Chrystus. Chrześcijanin jest człowiekiem wolnym, nie podlega żadnemu religijnemu zwierzchnictwu i zniewoleniu. Oddaje cześć tylko Bogu, poprzez Jezusa Chrystusa. Trzyma się prawdy. Biblia oraz Duch Święty są jego przewodnikami do Królestwa Bożego. Chrześcijanin nie jest niewolnikiem grzechu, lecz sługą Boga.

CHRZEŚCIJANIN wielbi Boga w duchu i prawdzie (J 4,24). Duch jest miejscem uwielbienia, a prawda sposobem uwielbienia. Prawdą jest to co mówi Bóg przez swoje Słowo (J 17,17). Poznanie prawdy, to właściwe zrozumienie Boga i Jego Słowa. Życie chrze-

mień słowa bp Izdebskiego, który przekonywał, że chrześcijanie są powołani do pracy nad pokojem, do budowania takiego świata, który pokój umożliwi. - Pokój wyrasta z miłości, która nie jest wyniosła, pokój jest owocem empatii i przyjaznego spojrzenia, pokój buduje mosty, a nie okopy - mówił bp Izdebski.

Homilię wygłosił abp Wojciech Polak, wspominając wydarzenia bitwy łódzkiej. Prymas Polski mówił o „tenebre” - ciemności, która ogarnia ludzkie sumienia. Nawiązując do słów papieża Franciszka mówił, że wojna zaczyna się w sercach ludzkich nieporozumień, podziałów, nienawiści, walki z innymi, a nie na polu bitewnym. Zwycięstwem może być tylko Chrystus, który umarł na drzewie krzyża. Kończąc swoją homilię, abp Polak mówił, aby zamiast wołać: „co mnie to obchodzi”, warto zawołać: Kyrie Eleison i zapłakać, aby to westchnienie rozpało ogień miłości, który nigdy nie gaśnie.

Nieszporom towarzyszył obrzęd *lucernarium*, czyli wniesienia światła. Po kolejnych wystąpieniach biskupów i zasypaniu kadzidłem kadzielnicy przedstawiciele Kościołów ustawiali przed ołtarzem zapalone lampki oliwne.

Na zakończenie nieszporów abp Marek Jędraszewski - ordynariusz katolickiej diecezji łódzkiej podziękował zgromadzonym. Nieszpory transmitowane były przez Radio Niepokalanów oraz przez internetową stronę archidiecezji łódzkiej.

Ostatnią częścią obchodów był uroczysty koncert - Krzysztof Penderecki „Credo” - w kościele ewangelicko-augsburskim św. Mateusza. Podczas koncertu zaprezentował się chór Filharmonii Krakowskiej, Polska Orkiestra „Sinfonia Iuventus” oraz soliści. Koncert zorganizowany był przez Narodowe Centrum Kultury pod honorowym patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski. Zebranych przywitał gospodarz miejsca - ks. M. Makula i ks. bp Jan Cieślak, a na zakończenie jeszcze raz swoje podziękowania złożył abp Jędraszewski. Koncert nagrywany był przez TVP.

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

Na pełną fotorelację zapraszamy na stronę: <https://www.facebook.com/pages/Parafia-Ewangelicko-Reformowana-w-Belchatowie>.

33. ROCZNICA WPROWADZENIA STANU WOJENNEGO

13 grudnia 2014 r., w 33. rocznicę wprowadzenia stanu wojennego w Belchatowie uczczono pamięć tych, którzy walczyli o wolność naszego kraju. Główne obchody odbyły się w parafii pw. Zesłania Ducha Świętego. Tam pierwszym punktem programu była msza św., której przewodniczył i kazanie wygłosił ks. bp. Ireneusz Pękalski – bp pomocniczy archidiecezji łódzkiej. Po mszy delegacje złożyły

wstępem do kolejnego studium biblijnego, które odbyło się 10 grudnia 2014r. w bełchatowskiej parafii ewang.-ref., a które tradycyjnie poprowadził p. Mirosław Gieras. Tym razem uczestnicy wysłuchali kazania pastora Sergieja Nieczytajło z Kościoła Chrześcijańskiego Pełnej Ewangelizacji z Uzbekistanu. Po nim wywiązała się dyskusja.

Na kolejne spotkanie z Biblią zapraszamy w drugą środę stycznia – 14.01.2015 r. do domu zborowego w Bełchatowie

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

100-LECIE BITWY ŁÓDZKIEJ 1914

28 października 2014 r. w Łodzi odbyły się uroczystości związane ze 100-leciem Bitwy Łódzkiej 1914. W godzinach wieczornych w Bazylice Archikatedralnej pw. św. St. Kostki miały miejsce Nieszpory Ekumeniczne i Lucernarium (obrzęd świateł) w intencji poległych podczas Bitwy Łódzkiej 1914 roku z prośbą o łaskę pokoju dla świata. Czynny udział w uroczystości wzięli przedstawiciele czterech Kościołów: rzymskokatolickiego, prawosławnego, ewangelicko-augsburskiego i ewangelicko-reformowanego. Oprócz w/w udział wzięli członkowie Konferencji Episkopatu Polski, członkowie Polskiej Rady Ekumenicznej, władze państwowe i samorządowe,

przedstawiciele wojska i służb mundurowych, rektory wyższych uczelni łódzkich, przedstawiciele zgromadzeń zakonnych a także wierni z różnych wspólnot i kościołów chrześcijańskich.

Nieszporom przewodniczył Arcybiskup Gnieźnieński Wojciech Polak, Prymas Polski. Przesłanie do

zgromadzonych przekazał abp Celestino Migliore, Nuncjusz Apostolski w Polsce. Kościół Ewangelicko-Reformowany reprezentowali m.in.: ks. bp Marek Izdebski, ks. Semko Koroza, Witold Brodziński oraz przedstawiciele parafii bełchatowskiej i łódzkiej. W trakcie nieszporów przedstawiciele Kościołów wygłosili krótkie mowy i odmówili modlitwy: w intencji poległych w Bitwie Łódzkiej, za ojczyznę i o pokój na świecie. Modlitwę za poległych w bitwie łódzkiej poprowadził abp łódzko-poznański Szymon Romańczuk z Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego. Modlitwę za Ojczyznę prowadził bp Jan Cieślak biskup diecezji warszawskiej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Natomiast modlitwę o pokój poprowadził bp Marek Izdebski z Kościoła Ewangelicko-Reformowanego. W tym miejscu warto przypo-

ścićjanina, to życie z Jezusem Chrystusem, karmienie się Jego Słowem i poddawanie się prowadzeniu Jego Ducha. Celem życia chrześcijanina jest miłość Boga i bliźniego.

WNIOSKI dotyczące relacji człowieka z Bogiem oraz życia wiecznego w Królestwie Bożym:

- Nie ma na świecie dla człowieka większej „kariery” jak złączenie swego losu z jedynym prawdziwym Bogiem i nie ma dla człowieka większej tragedii jak jej zaprzepaszczenie. „Albowiem tak Bóg umiłował świat (ludzi), że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (J 3,16). Natomiast psalmista Asaf powiada: „Lecz moim szczęściem być blisko Boga” (Ps 73,28a).

- Jest tylko jedna i jedyna możliwość, by człowiek mógł znaleźć się w Królestwie Bożym. „Musi się narodzić na nowo”. (J 3,5) Jezus powtarza to trzykrotnie w rozmowie z religijnym Nikodemem. Nie można i nie należy zmarnować tej szansy danej nam przez Boga.

- Jedyną drogą do Królestwa Bożego jest Jezus Chrystus, który sam powiedział o sobie: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem, nikt nie przychodzi do Ojca tylko przeze mnie” (J 14,6).

- Jedynym pośrednikiem na tej drodze jest również Jezus Chrystus. Apostoł Paweł mówi: „Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus”. (1 Tm 2,5) „Dlatego też może zbawić na zawsze tych, którzy przez niego przystępują do Boga, bo żyje zawsze, aby wstawiać się za nami” (Hbr 7,25). Innych pośredników nie ma.

- Najważniejszą rzeczą w życiu człowieka jest przyjęcie Bożej „amnestii” (zbawienia) jako daru, który Bóg daje nam darmo, z łaski. Apostoł Paweł mówi: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar, nie z uczynków, aby się kto nie chlubił” (Ef 2,8-9).

- Zbawienie człowieka dokonuje się tylko w Jezusie Chrystusie Apostoł Piotr mówi: „I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni”. (Dz Ap 4,12) Tylko Chrystus poniósł śmierć za nasze grzechy, byśmy byli zbawieni. Sam Jezus mówi: „Jam jest zmartwychwstanie i żywot; kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie, a kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki” (J 11, 25-26).

- W naszym ziemskim, (doczesnym) życiu na pierwszym miejscu musimy stawiać Boga i Jego Królestwo. „Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko inne będzie wam dodane” (Mt 6,33).

- Dane jest nam jedno życie, które trwa krótko. Ważnym jest więc właściwie je wykorzystać, aby wejść do życia wiecznego. Niemądrze jest zmarnować je na to co przemija i nie stanowi prawdziwej wartości. Jezus powiedział: „Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie je mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje podkopują i kradną; ale gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie podkopują i nie kradną. Albowiem gdzie jest skarb twój – tam będzie i serce twoje” (Mt. 6,19-21).

- Zadaniem, każdego człowieka na ziemi winno być szukanie więzi z Bogiem, który pozwala się znaleźć. Szukać Boga, to znaczy zadawać sobie pytanie o to, kim On jest i jaka jest Jego wola. W tych poszukiwaniach nie jesteśmy pozostawieni samym sobie, Bóg wychodzi nam naprzeciw. On daje nam się poznać przez wszystko, co stworzył (Rz 1,19-20), a najpełniej przez swojego Syna Jezusa Chrystusa, który Go nam objawił (J 1, 9-12). Prorok Izajasz mówi: „Szukajcie Pana, dopóki można Go znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko”. (Iz 55,6). Natomiast Jezus Chrystus mówi: „Szukajcie, a znajdziecie! Kto szuka ten znajduje”. (Mt 7,7-8).

- Człowiek szukający Boga, winien być wdzięczny Bogu i za wszystko Mu dziękować. To co człowiek posiada pochodzi od Boga, jest darem Boga. Apostoł Paweł mówi: „Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imieniu Pana naszego Jezusa Chrystusa” (Ef 5, 20).

- Obecnie jest bardzo dużo ludzi religijnych, pobożnych, chodzących do Kościoła, ale nie mających wiary biblijnej. Są to ludzie martwi duchowo, (umarli duchowo) nie mający relacji z żywym Bogiem, nie znający Słowa Bożego i nie szukający Boga. Obawiam się, że ci ludzie mogą kiedyś usłyszeć od Jezusa przykre słowa: „Nigdy was nie znałem” (Mt 7,23a).

- Biblia czyli Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu jest natchnionym przez Boga Słowem i wystarczającym oraz jedynym autorytetem w sprawach życia i wiary człowieka. „Całe Pismo przez Boga jest natchnione i pożyteczne do nauki, do wykrywania błędów, do poprawy, do wychowania w sprawiedliwości, aby człowiek Boży był doskonały, do wszelkiego dobrego dzieła przygotowany” (2 Tm 3,16-17). „ W tej Księdze jest wszystko co Bóg chciał nam powiedzieć” (Marcin Luter).

- Każdy człowiek pragnący zbawienia (życia wiecznego) powinien wrócić do jedyne go źródła wiary chrześcijańskiej czyli do Biblii. Odrzucić tak zwaną „tradycję”, która jest dodawaniem nauk ludzkich do nieomylnego Słowa Bożego”. (Ap 22,18-19) Badać wszystkie nauki podawane mu do wierzenia pod kątem zgodności ze Słowem Bożym zawartym w Biblii.

- Moje przemyślenia na temat „Królestwa Bożego a relacji człowieka z Bogiem”, oparte są na wieloletnim studiowaniu i rozważaniu Słowa Bożego objawionego na kartach Biblii czyli Pisma Świętego Starego i Nowego Testamentu. Wierzę, że skoro jest jeden Bóg, który mówi: „Szukajcie Mnie, a żyć będziecie”, (Am 5,4b) to daje On wszystkim, którzy Go szukają jedno i to samo zrozumienie „słów życia wiecznego”. Kluczem do zrozumienia Słowa Bożego jest Duch Święty, który zamieszkuje w sercach, wszystkich nowonarodzonych chrześcijan. Jezus powiedział: „Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w imieniu Moim, nauczyciel was wszystkiego, co wam powiedziałem” (J 14,26).

Przytoczone wersety pochodzą z Biblii Warszawskiej wydanej przez Brytyjskie i Zagraniczne Towarzystwo Biblijne, wydanie z 1991 roku.

Czerwiec 2014 rok

Mirosław Gieras

Zdaniem Ariego

ROZWAŻANIE ADWENTOWE

Czy tego chcesz, czy nie, to zostajesz porwany przez szereg przygotowań w miesiącu grudniu. Jest to czas prezentów i wierszy, chórów i spotkań, rodzin i przyjaciół, świętowania, ciepła i atmosfery, choinek.

Tymczasem Adwent oznacza oczekiwanie. Ponieważ urodziło się Dziecko! Pojawiła się perspektywa! ...Albowiem tak Bóg umiłował świat..!

A jego imię? Nazywa się Go między innymi „Książę Pokoju”! W obecnym czasie właściwie bardzo dziwne imię. A właściwie wtedy też. Co masz z tym zrobić?

„Książę Pokoju, pójdziesz się pobawić na dworze?”

A przecież rozwarło się niebo i zstąpili aniołowie i jeden przez drugiego zapowiedzieli Księcia Pokoju! „Nie bójcie się! - mówili. Jak głos trąbki przeciw wszelkim złym wiadomościom tego świata. Naszego świata. Rzeczywistością jest, że Pokój teraz znajduje się w zasięgu wszystkich! Pokój jest bardzo realny, blisko ciebie, obok ciebie, wokół ciebie. Musisz jednak pomóc go czynić. Jezus był prawdziwym człowiekiem, kochającym ludzi. On wyprzedzał nas życiem. Prosił nas, aby za Nim iść i naśladować Go. Tak więc pójźmy ramię w ramię lub użycz ramienia komuś, aby mógł się wyplakać, lub aby mógł odpocząć. Czy to wszystko nie jest tym „na co my - jako Kościół (wspólnota) - właśnie w tym czasie powinniśmy mieć odwagę i robić?”

Pomimo, że wokół stajenki betlejemskiej świętowanie i handlowanie przybrało ogromny rozmiar, to właśnie w tej stajence jest cicho, nabożnie cicho. W intymnej, ciepłej atmosferze, która zawsze panuje wokół małego, bezbronne go dziecka. Bożego dziecka. I zawsze możesz tam iść, bez wcześniejszego telefonowania i umawiania się. Nigdy nie ma tam tabliczki: w soboty po godzinie 14:00 i w niedziele zamknięte. Stajenka: do niej drzwi się nie zamykają i stoją cały czas otwarte. „Zawsze jesteś mile widziany, nigdy nie zostaniesz odrzucony lub wyrzucony, zostajesz odrodzony w cieple miłości i zrozumienia.

Tak właśnie powinno wyglądać życie ludzi kościoła: Życie jak stajenka: tak samo otwarte na innych, tak samo oferujące schronienie. Życie z otwartymi drzwiami, ale i z otwartymi oknami. Czasami trzeba je umyć, by móc zobaczyć innych.

Czasami spotkasz ludzi, którzy najpierw zapukali do karczmy. Ale było tam bardzo tłoczno i nie było już miejsca. Czasami zostaną odesłani lub zatrząskuje się im przed nosem drzwi.

Och, tak często jesteś człowiekiem z karczmy. Może uciekasz przed odpowiedzialnością? Zainteresuj się jednak innymi. Spróbuj odgadnąć ich sekret. I pomóc im.

Arie Booman

Z życia zborów

ADWENTOWE STUDIUM BIBLIJNE

„Jedną z najistotniejszych prawd, które odnajdujemy w Biblii, kiedy uczciwie podchodzimy do jej tekstu, jest konieczność doświadczenia w trakcie naszego życia, gdzieś między kotłuską a grobem, duchowej przemiany – przemiany naszego serca. Innymi słowy tak jak powiedział Jezus do Nikodema – musimy się na nowo narodzić!” – słowa te były

